

ERHVERVSJURA

Hvornår bliver en skade til en ulykke?

FORSIKRING: Ikke bare forsikringselskaber og skadesramte, men også sagkyndige og jurister er dybt uenige om, hvornår en skade kan blive betegnet som en ulykke og udløse erstatning.

LARS BO LANGSTED
professor,
Juridisk Institut,
Aalborg Universitet

finans@finans.dk

En dejlig, lun sommerdag på campingpladsen i Italien spændte Susanne (kan vi jo kalde hende) løbeskoene på, for – som hun gjorde tre gange om ugen, uanset hvor i verden hun var – at løbe sig en god motionstur.

Efter at have løbet i 10 minutter hen ad en asfalteret sti, der gik gennem et grønt område, mærkede hun pludselig en skarp smerte i højre knæ, samtidig med at hun satte den ene fod ned på jorden. Smerterne blev hurtigt værre, og hun måtte have hjælp til at humpe tilbage til familien på campingpladsen.

Af sted til hospitalet i Italien, hjem på SOS' regning og flere undersøgelser og behandlinger i Danmark. Lægerens konklusion lød, at Susanne havde pådraget sig en meniskskade i forbindelse med løbeturen.

Heldigvis var Susanne forsikret. Hun havde en ulykkesforsikring i hele to forskellige selskaber, og hun anmeldte da også hurtigt efter hjemkomsten sin skade til selskaberne. Begge selskaber

sendte supplerende spørgsmål til Susanne, som hun beredvilligt besvarede. Stor var hendes overraskelse imidlertid, da begge selskaber afslog at dække.

Selskaberne gav som grund for afslaget, at Susanne nok havde været uheldig, men at hun ikke havde været udsat for et »ulykkestilfælde«, hun have blot været ude for en helt sædvanlig skade, der kunne ske som følge af en helt sædvanlig løbetur.

I begge forsikringspolicer stor der bl.a., hvad der skulle forstås ved et »ulykkestilfælde«, og de var enslydende: Et »ulykkestilfælde« er »en pludselig hændelse, der forårsager personskade«.

Susanne sagde: Ja, det er jeg helt enig i, det er jo også lige præcis, hvad der er sket for mig: Jeg kom løbende, og pludselig fik jeg en personskade. Selskaberne sagde: Nej, nej, du kom nemlig bare løbende. For at der skal være tale om et ulykkestilfælde, skal der være sket en ydre påvirkning af legemet eller dog i hvert fald noget usædvanligt eller uventet i forhold til den aktivitet, Susanne var i gang med, nemlig at løbe. Og det var der jo ikke. Logisk set kan selve skaden således ikke være identisk med ulykkestilfældet.

Og så havde vi pludselig en helt klassisk, juridisk fortolkningstvist om et dagligdags ord, som vi alle tror, vi kender betydningen af, og hvor begge parter er lige sikre på, at netop deres fortolkning må være den rigtige. Ovenikøbet havde de begge noget praksis at hænge deres hat på. Forsikringsankenævnet havde således i en meget lang årrække frem til 2013 anlagt og fastholdt en fortolkning af ordet »ulykkestilfælde«, som støttede forsikringselskabernes udlægning i Susannes sag. På den anden side havde ankenævnet i nogle nyere afgørelser (hvor Susannes sag blev en af dem) anlagt en fortolkning, der svarede til Susannes: Også skader forårsaget ved almindeligt løb blev herefter anset som »ulykkestilfælde« i nævnet, i hvert fald af nævnets flertal.

Den rigtige forståelse af netop sådan et ord er uhyre vigtig. I årsberetningerne fra Forsikringsankenævnet kan man læse, at ulykkesforsikringen er den forsikring, der hyppigst klages over, og at et ofte forekommende klageemne netop er forståelse af begrebet ulykkestilfælde.

Som antydning indbragte Susanne da også forsikringselskaberne for Forsikringsankenævnet, hvor flertallet

på tre fandt, at meniskskaden var dækket af ulykkesforsikringen, og mindretallet på to fandt, at dette ikke var tilfældet!

Forsikringselskaberne mente, at nævnets afgørelse var forkert og indbragte derfor sagen for byretten. Byretten ville imidlertid ikke behandle sagen – dertil var den for principiel. Netop sådanne sager, der indebærer meget principielle og vidtrækkende afgørelser, kan byretterne "overføre" til landsretterne, og det var netop, hvad der skete her.

Også i Østre Landsret, der afsagde dom i forrige uge, delte dommerne sig. Alle tre dommere var enige om at kunne lægge til grund, at meniskskaden var opstået i forbindelse med løb, at Retslægerådet ikke kunne tage stilling til, hvorledes meniskskaden var opstået, og at der derfor heller ikke var nogen form for bevis for, at der skulle være tale om forværring af en i forvejen bestående lidelse.

Herfra fortsatte to af dommerne:

»Forsikringsbetingelsernes definition af et ulykkestilfælde må efter en naturlig sproglig forståelse anses for at indeholde et krav om, at den pludselige hændelse, der har forårsaget en person-

»
Og så havde vi pludselig en helt klassisk, juridisk fortolkningstvist om et dagligdags ord, som vi alle tror, vi kender betydningen af, og hvor begge parter er lige sikre på, at netop deres fortolkning må være den rigtige.

skade, er forskellig fra selve personskaden. Det samlede forløb skal endvidere have karakter af et ulykkestilfælde. På baggrund af det begivenhedsforløb, som landsretten lægger til grund, jf. ovenfor, finder vi, at "Susanne" ikke har godtgjort, at der er tale om et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, idet selve løbeturen ikke kan anses for en pludselig hændelse. Vi stemmer derfor for at tage forsikringselskabernes frifindelsepåstand til følge.«

Heroverfor sagde den dissentierende dommer bl.a.: »Definitionen af et ulykkestilfælde giver anledning til afgrænsningsproblemer, og begrebet "pludselig hændelse" omfatter efter ankenævnets praksis en række situationer, der ikke afgørende adskiller sig fra den foreliggende. Der kan efter en almindelig sproglig forståelse af ulykkesdefinitionen ikke stilles krav om, at der opstår noget usædvanligt, uventet eller tilfældigt. Efter "Susannes" forklaring skete skaden under løbeturen, i det øjeblik hendes højre fod ramte underlaget. Henset hertil finder jeg efter en samlet vurdering, at "Susanne" har været udsat for en pludselig hændelse, der har forårsaget personskade, og stemmer for at tage "Susannes" påstand til følge.«

Da flertallet jo imidlertid havde givet forsikringselskaberne medhold, blev det resultatet, og Forsikringsankenævnets nyeste praksis blev samtidig underkendt.

Det er helt typisk for sådan et spørgsmål, at hverken medlemmerne af Forsikringsankenævnet eller dommerne i landsretten kan blive enige om, hvad den "rigtige" fortolkning er. Det kan være et tilfælde, hvordan retten er sammensat, og havde den været sammensat med tre andre dommere, kunne det være, at resultatet var blevet det modsatte. Det er der ikke noget hverken underligt i eller betænkeligt ved, men er udtryk for, at der netop ikke findes nogen entydigt rigtig juridisk løsning på dette spørgsmål. Derfor er netop sådan en sag velegnet til også at blive prøvet i Højesteret, så vi kan få fastlagt en gang for alle, hvad den rigtige fortolkning af ordet "ulykkestilfælde" er.

Men lur mig om ikke også en eventuel højesteretsafgørelse i denne sag vil blive afsagt med dissens.

Begrebet "ulykkestilfælde" i forsikringsteknik forstand deler de lærde.

Foto: Tobias Nørgaard Pedersen

